

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Έν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἄλλοδαπῇς Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀφορώσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπροδίνην, διηγητὸν
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1902.

Αἱ ἑορταὶ τῆς Σίπκας ἔλθουν, ἐλώφηναν δὲ οἱ πολεμιστῆρες ἀλαλαγμοὶ τῶν Βουλγάρων καὶ τὸ ὄνομα τῶν δὲν διαλαλεῖται ἢ διὰ τῶν ἀνδραγαθημάτων, ἀτινα καθιστῶσι μακρόθεν ὁρατὰ αἱ φλόγες τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πυρπολουμένων ἐλληνικῶν χωρίων. ὅσα δὲν θέλουσι νὰ ὁμώσωσι πίστιν εἰς τὸν βουλγαρισμὸν καὶ ἀρνούνται νὰ ὑπακούσωσιν εἰς τὰ κελεύσματα τῶν ἐλευθερωτῶν δολοφόνων τοῦ Σαράφωφ, τοῦ Μιχαηλῶσκη καὶ τοῦ Τόντσεφ.

Καὶ ἔμωσ πολλὴ μείζονα σημασίαν ἔχουσιν οἱ τρυφεροὶ ἐναγκαλισμοὶ Βουλγάρων καὶ Ῥώσων ἐν Σίπκᾳ ἢ οἱ οἰκτοὶ ἐν Μακεδονίᾳ ἡρώων τῶν πρώτων. Τοῦτους θὰ καταστείλωσιν, ἂν μὴ κατέστειλαν ἡδὴ τὰ τουρκικὰ στρατεύματα, ἀλλὰ ποῖα δυνάμεις θὰ ἀντιστείλῃ τὴν ὁρμὴν, μετ' ἧς ὁ σλαβισμὸς, ἐφ' ὅσον ἂν προχωρῇ τῆς ἀλληλεγγύης τῶν τμημάτων του ἢ ἐπίγνωσις, φέρεται πρὸς τὰ ἐδάφη, ἀδιαφύρως ἂν οἰκεία ἢ ἀλλότρια εἶναι, ἀτινα νομίζει ἀπαραίτητα εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀνάπτυξίν του;

Ἡ διπλωματία ἐκ τῆς ἔξεως τοῦ νὰ ἀπατᾷ τοὺς ἄλλους καταντᾷ πολλάκις εἰς τὸ νὰ ἀπατᾷ ἑαυτὴν καὶ μοναδικὴν θὰ προῶσθαι τύφλωσιν, ἂν εἰς τὰς ἐνδιαφερομένας περὶ τῆς τύχης τῶν νοτιανατολικῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης Δυνάμεις αἱ ἑορταὶ τῆς Σίπκας φανώσιν, ὅτι δὲν ἔχουσιν ἄλλην σημασίαν ἢ τῆς εὐλαβείας πρὸς τὴν μνήμην τῶν πεσόντων πρὸ εἰκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ῥώσων μαχητῶν.

Ἀπὸ τῶν μακαρίων χρόνων, καθ' οὓς ἡ νηφαλιωτὴ διπλωματία τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ἀγγλίας ἐνέπεσε μετ' ἀπιστεῦτου εὐθειας εἰς τὴν βωσικὴν παγίδα τῆς ἐπιτετηδευμένης ἔχθρας πρὸς τὰ αὐθόρῃ καὶ κακόπιστα ἐπὶ Σταμπούλφ τολμήματα τῆς Βουλγαρίας, ἐπὶ τὴν τοσαύτην γεγονότα, ἡ πολιτικὴ ἀτμόσφαιρα τῆς νοτιανατολικῆς Εὐρώπης ἐχρωματίσθη τοσοῦτον εὐκρινῶς καὶ οἱ πόθοι τῶν οἰκούντων αὐτὴν λαῶν διαγράφησαν μετὰ τοσαύτης ἐναργείας, ὥστε τὰ μὴ εὐρίσκων μὴδ' ἔνα ὅπαδον ἢ μακροτάτη πίστις, ὅτι δυνάται ἡ Βουλγαρία νὰ ἀποτελέσῃ πρόχωμα κατὰ τοῦ Ῥωσικοῦ κατακλιτισμοῦ.

Καλοῦμεν μακροτάτην τὴν πίστιν ταύτην, ὅχι τὸσον διότι ἔλειπον καὶ αὐτὰ τὰ ὕλικά στοιχεῖα πρὸς μόρφωσίν της, ὅχι τὸσον, διότι καὶ αὐτὰ τὰ νήπια θὰ ἐγέλων ἐπὶ τῇ ιδέᾳ, ὅτι ἔθνος μὴ ἀριθμοῦν ἐν τῇ Ἱαλυρικῇ χερσονήσῳ μὴδὲ τέσσαρα ἑκατομμύρια, καὶ ἂν περιλάβωμεν ὅλους ὅσους καὶ οἱ αὐθαδέστεροι τῶν Βουλγάρων τάσσουν ὡς εἰς τὴν βουλγαρικὴν φυλὴν ἀνήκοντας, ἔθνος μάλις ἐξελλθὼν ἀπαρδειγματιστοῦ δουλείας, μηδεμίαν ἔχον βιομηχανίαν, γεωργίαν ἀτελῶς ἀνεπτυγμένην, λαὸν ἀπολίτιστον καὶ ἀμόρφωτον, πτωχότατον δ' ἰδίᾳ, ἐπὶ τῇ ιδέᾳ ὅτι ἔθνος τοιοῦτον θὰ ἀνέπτυσεν ἐκ τοῦ παραχρῆμα τοσαύτην πληθώραν ὑλικῶν καὶ ἡθικῶν δυνάμεων, ὅπως ἀποσπασθῇ πρῶτον ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τῆς ἡθικῆς πρὸς τὴν Ῥωσίαν ὑποτελείας, ἀντιταχθῇ δ' εἰς τὰ καὶ ἐνεργῶς κατὰ τῶν Ῥωσικῶν αἰώνων καὶ ἀναλωμάτων σχεδίων τῆς εἰς τὸ Αἰγαῖον καταβάσεως καλοῦμεν μακροτάτην τὴν πίστιν ταύτην, διότι παρεννόμισε τοῦτο μὲν τὸ χαρακτηριστικώτατον τῆς 19 ἑκατομητηριδὸς φαινόμενον τῆς παραλλήλου συμπτῆσεως μεγάλων φυλετικῶν ὁμογενῶν ἐθνικῶν ὄγκων πρὸς διεκδικήσιν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ φυλετικῆς αὐτοτελείας καὶ ἀνεξαρτησίας, τοῦτο δὲ τὴν γεωγραφικὴν τῆς Βουλγαρίας θέσιν, ἐξ ἧς αὕτη, ἂν μὴ ἐκ τῆς Δύσεως εὐρὴ ὑποστήριξιν εἰς τὴν κατίσχυσιν κατὰ τῶν γειτόνων αὐτῆς, εἶναι ἀφεύκτως ἡναγκασμένην νὰ στρέψῃ καὶ πάλιν τὰ ὀμμάτια της πρὸς τὴν μεγάλην προστάτιδα.

Ἦτο φυσικώτατον ἡ πρὸς τὰς δυνάμεις τῆς Μέσης Εὐρώπης καὶ τὴν Ἀγγλίαν φιλίαν τῶν Βουλγάρων νὰ ἐκπεύσῃ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θὰ ἐξεδηλοῦντο αἱ προθέσεις αὐτῶν νὰ ὑπερηγήσωσι καὶ τὴν Ῥωδοπὴν, ὡς ὑπερεπήδησαν τὸν Αἰμον. Καὶ εἶναι ἐξ ἰσοῦ φυσικώτατον, ὅτι αἱ προθέσεις αὐταὶ τῶν Βουλγάρων εὐρίσκουσιν ἐννουστάτην τὴν ἀπήχρησιν οὐ μόνον ἐν Μόσχᾳ, τῇ ἔδρᾳ τοῦ ἀνευθύνου Πανσλαβισμοῦ ἀλλὰ καὶ ἐν Πετρούπολει, ἔνθα ὁ Πανσλαβισ-

μὸς περικαλύπτεται ὑπὸ τῶν προσηγμάτων τῆς ἐκ τῶν εὐθύνων σωφροσύνης. Οἱ Βούλγαροι θέλουσι νὰ καταβάσιν εἰς τὸ Αἰγαῖον, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἐπιθυμοῦσι καὶ οἱ Ῥῶσοι, πᾶσαν δὲ θὰ καταβάλλωσι προσπάθειαν, ὅπως ἐπιτύχωσι τοῦτο διὰ τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλπου ἢ τῶν νοτίων ὁρμητικῶν παραλίων, ἐν ὅσῳ ἰσχυρὰ ἀντιτάσσονται αὐτοῖς κωλύματα, ὅπως λάβωσι τὸ διὰ τῶν στενῶν τοῦ Βοσπόρου καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου εἰς τὴν Μεσόγειον εἰστήριον.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι μεταξὺ Ῥώσων καὶ Βουλγάρων, τούτων μὲν τατάρων τὴν καταγωγὴν, ἐκείνων δὲ Σλαύων, ἀλλ' ἀμφοτέρων λαῶν ἀσιατικῶν, εἰς οὓς ἔμφυτα εἶναι ἡ παύρεια καὶ ὁ δόλος, ὑποκρύπτεται μετὰ πάσης ἐνδελεχείας ἡ ὁρμή τῆς ἀμοιβαίας ἀπάτης, τῶν μὲν Βουλγάρων φανταζομένων, ὅτι θύμα τῆς παιδείας ταύτης θὰ πέσῃ ἡ Ῥωσία, ταύτης δὲ πιστευούσης, ὅτι ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῶν ὡς ὁργάνων τῶν σχεδίων της οὐδέποτε θ' ἀπαλλαγῶσιν οἱ Βούλγαροι, ἀλλ' ἡ ἀλήθεια αὐτὴ κατ' οὐδὲν ὀφείλει τὴν εὐρωπαϊκὴν διπλωματίαν καὶ τοὺς μὴ σλαυικοὺς λαοὺς τῆς ἐλληνικῆς χερσονήσου, διότι καθ' ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων ὁ σλαβισμὸς θὰ στήσῃ τὸ τελευταῖον ὁρμητήριόν του ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τοῦ Αἰγαίου, τοῦθ' ὅπερ ὁ ἀποτελέσῃ νέον καὶ πρωτοφανὲς ἐν τῇ παγκοσμίᾳ ἱστορίᾳ γεγονός μεγίστην μέλλον νὰ ἐξακλήσῃ σημασίαν ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν ὅσοι οἰκοῦσι τὰς ὀχθὰς τῆς Μεσογείου καὶ ἐπὶ τοῦ πολιτισμοῦ καθ' ἑλὸς τῆς Εὐρώπης.

Εἶναι τῇ ἀληθείᾳ ὀλιβερώτατον, ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες οἱ ὑπὲρ πάντα ἄλλον λαὸν τῆς Εὐρώπης ἐνδιαφερόμενοι περὶ τὸν ἀκτῶν τούτων, ἄς δι' ὑπερανθρώπων θυσιῶν ὑπερησπίσαμεν πρῶτον μὲν ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν, εἴτα δὲ καὶ ὑπὲρ τῆς ὅλης Εὐρώπης ἐπὶ τρισχίλια ἔτη, ἐνεκα πρωτοφανοῦς πολιτικῆς λειψανδρίας διατελοῦμεν οἰονεὶ ἀναισθητοῦτες πρὸς τοὺς ἐπιχρεματινοὺς κινδύνους. Ἀλλ' ἡ ἀδυναμία ἡμῶν αὕτη, οὐχὶ ἄλλως ἀπολύτως ἀδιόρθωτος, δὲν θὰ εἶναι ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ κυρία αἰτία τῆς ἐνθρόνισσεως τῶν Σλαύων ἐν ταῖς ἀκταῖς ταύταις τῆς Μεσογείου, ἂν ἐξ αὐτῶν ἐξωσθώμεν οἱ Ἕλληνες.

Κατὰ τῶν Βουλγάρων παρ' ὅλην τὴν ἡμέτεραν ἀσυνταξίαν εἰμεθα αὐτάρκεις καὶ ὡς ἔχομεν σημερον νὰ ἐγγυηθώμεν τῇ Εὐρώπῃ, ὅτι οἱ βάρβαροι οὗτοι πρόσκοποι τῆς πεπολιτισμένης καὶ δι' αὐτὸ ἐπικινδυνωτάτης Ῥωσικῆς βαρβαρότητος οὐδέποτε θὰ δυνηθῶσι νὰ διανοίξωσι διὰ τῶν δίδων τῆς Ῥωδοπῆς διόδον εἰς τὸ Αἰγαῖον. Ἀλλὰ κατὰ τοῦ κατακλιτισμοῦ τῶν Ῥώσων κατέστησαν ἡμᾶς ἀνικάνους νὰ ἀντιταχθώμεν τὰ πρεσβύνα τῆς θρησκολήπτου καὶ νῦν ιδιοτελοῦς Εὐρώπης μίσῃ κατὰ τοῦ ἐλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῇ οἰκτρᾷ ἐκείνῃ συμμάχῃ μετὰ τῆς ἀριότητος τῶν Τούρκων.

Αἱ κατὰ τοῦ ἐλληνισμοῦ ὑπόνοιαι αὐταὶ καὶ ἐπιβουλαὶ τῆς Δύσεως εἶναι πεπωμένον νὰ συνεγισθῶσι καὶ πάλιν ἐπὶ μεγίστῃ καὶ ἀνεπανορθώτῃ βλάβῃ ὅχι μόνον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς Εὐρώπης; Ὅθ' ἐκλίπη κατὰ τὴν ὑστέτην καὶ κρισιμωτάτην ταύτην ὥραν τὴν Ἀγγλίαν ἡ διαύγεια τῆς διπλωματικῆς αὐτῆς προνοίας καὶ θὰ ἐξακολουθῇ σφριάζουσα τὴν ὑγιᾶ διέγνωσιν τῶν μεγάλων συμφερόντων τῆς Αὐστρίας ἀκατανόητος ἀπληστία προσπορίζουσα αὐτῇ τὴν ἀδιόλακτον ἔχθραν καὶ δυσπιστίαν τῶν ἀντισλαβικῶν λαῶν τῆς ἐλληνικῆς χερσονήσου, πρῶτων δὲ πάντων ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες ὑπὲρ πάντα ἄλλον λαὸν εἰμεθα ὑπὸ τῆς ἐναργείας τῶν πραγμάτων οἱ ἐνδεδειγμένοι αὐτῆς φίλοι καὶ σύμμαχοι;

Τοῦτο τὸ τελευταῖον θὰ ἐξετάσωμεν εἰδικώτερον.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Οἱ ἄθλοι τῶν Βουλγάρων κατώτεροι τοῦ γινόμενου θορύβου.—Ἀντ' χωρίων ἐμπρησμοὶ ἀνυπόστατοι.—Οἰκονομικὰ στενοχωρία βουλγαρικῆς ἐξουσίας.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Θεσσαλονίκης ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου 1902.

Ἐξ ὅσων μέχρι τοῦδε ἐξηκριβώσα ὁ τελευταῖος γενόμενος πάταγος περὶ βουλγαρικῶν κατορθωμάτων ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἐφημερίαις ὑπῆρξεν ὑπερβολικὸς καὶ ἀπόρροια τῆς πρώτης συγχύσεως, ἥτις ἐπεκράτησεν ἐνταῦθα ἐκ τῶν ἀγγέλων περὶ ἀθρόας εἰσβολῆς Βουλγάρων ἐπαναστατῶν. Τῷ ὄντι ἡ ἐσπευσμένη ἀφίξις ἐκ Σερβῶν τῇ 11 τοῦ ὑπερμεσοῦτος δύο ταγματῶν τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ ἡ μετὰ τούτων ἀποστολὴ εἰς τὰς περιφερείας Γευγελῆ καὶ Βοδενᾶν ἐτέρου τάγματος ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ ἡ πρόσκλησις δύο ἡλικίων τῆς ἐφεδρείας τοῦ νομοῦ Θεσσαλονίκης ἐθούρθεσε τοὺς πάντας καὶ τοιαύτην ἐρρίψε τὴν σύγχυσιν εἰς πάντας, ἀλλ' ἰδίᾳ εἰς τὸ τουρκικὸν στοιχεῖον, ὥστε ὅλοι ἐνόμιζον, ὅτι προσεκλήθησαν ὅλοι αἱ ἡλικίαι τῶν ἐφεδρεῶν καὶ οἱ πολυχρήματα σώματα Βουλγάρων ἐπαναστατῶν ὁδηγούμενα ὑπὸ ἀξιωματικῶν τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ προήλθον ἀκατάσχετα ἀπὸ βορρᾶ καίοντα τὰ ἑλληνικὰ καὶ τουρκικὰ χωρία καὶ κατακαυόμενα πόλεις. Ἀλλὰ παρελθούσης τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς συγχύσεως, τὰ πράγματα διευκρινήθησαν. Ἀληθῶς πολυχρήματα ἢ ἄλλοτε νῦν οἱ Βούλγαροι εἰσέλασαν εἰς Μακεδονίαν καὶ ἀνεφάνησαν ἐπὶ τῶν ὁρέων τῆς Κορατζόβας, τοῦτο δὲ καὶ προσέκλεισε τὴν σύγκλησιν τῶν δύο ἡλικίων, αἵτινες εὐρίσκονται ἤδη εἰς τὰς τάξεις των. Οἱ Βούλγαροι διαδίδουσιν, ὅτι ἐπανελημμένοι συγχεύονται ἐλαθὼν γῶραν τῶν ἐλευθερωτῶν των πρὸς τοὺς Τούρκους, ὅτι ἐπέδειξαν ἡρώϊσμόν, ὅτι κατετρόπωσαν τοὺς Τούρκους πολλὰ καὶ ἄλλα. Ἀλλὰ παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας μου δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀντλήσω οἶαν δέποτε λεπτομέρειαν ἔσω καὶ πέραθεν ἐπικυροῦσαν τὰς βουλγαρικὰς καυχασιολογίας. Ὡς βέβαιον καὶ ἀναμφισβήτητον ἐπιστοποιῦν μόνον, ὅτι ἐπὶ τῶν μερῶν ἐκείνων οἱ χωρικοὶ προτρεπόμενοι ὑπὸ τῶν εἰσβάλλοντων ὁργάνων τοῦ κομιτάτου ἐπυρόλησαν δύο ἀχυρώνας καὶ ὅτι δι' τῶν ὁδῶν Θεσσαλονίκης ἤχθησαν ἀπὸ προχθῆς μέχρι τῆς μερον εἰς τὸς φυλακὰς τριάκοντα καὶ πέντε αἰχμάλωτοι ἐκ τῶν περιπτώτων ἐκείνων ἐλευθερωτῶν.

Γενικὴ ἐπικρατεὶ πεπιθώσις, ὅτι, τοῦ χιμᾶνος ἐγγίζοντος, καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο δὲν θὰ διαταραχθῇ ἡ ἡσυχία καὶ τὸ καθεστὸς ἐν Μακεδονίᾳ. Τὰ πυροτεχνήματα τῶν Βουλγάρων ἐκάψαν ἀνεφελῶς καὶ ἐφέτος, ἀναμεινόμεν δὲ νὰ ἴδωμεν τί θὰ κατορθώσωσι τὸ ἐπόμενον μὲ τὴν φανεράν καὶ ἀπροσχημάτιστον ὑποστήριξιν τῶν προξενικῶν ὁργάνων τῆς Ἀνωσιωτάτης Ρωσίας.

Φαίνεται, ὅτι τὰ οἰκονομικὰ τῆς ἐσχάτης δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς ἀμφοτέρους τὰς ἀνάγκας, εἰς τὸν ὀπλισμὸν δολοφόνων, ὅπως φονεύουσιν Ἕλληνας, καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν ἀπ' αὐτῆς ἐξερρημένων βουλγαρικῶν σχολείων τῆς Μακεδονίας. Μέχρι τοῦδε μόνον τὸ νηπιαγεῖον τῶν Βουλγάρων ἦνοιξεν ἐνταῦθα τὰς πύλας του, καθ' ἃ δὲ πληροφροῦμαι, ἡ ἐσχάτη δι' ἐγκυκλίαν ἐδήλωσεν εἰς τὰς βουλγαρικὰς κοινότητας, ὅτι κατὰ τὸ ἰσάμενον ἔτος μόνον τὸ ἡμῖσι τῆς δαπάνης τῶν σχολείων θὰ ἀναλάβῃ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἔτερον ἡμῖσι εἰς βῆρος τῶν κοινοτήτων. Φαίνεται, ὅτι τὸ ἡμῖσι τοῦτο παρακράθη πρὸς τὸν ἰερώτερον σκοπὸν τῶν ἐμπρησμῶν καὶ τῶν φόνων!

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Ἡ νῆσος Χίος

Ἡ Χίος ἄλλοτε καὶ νῦν.—Ὁ πληθυσμὸς τῆς νήσου.—Ἡ ὁλικὴ καὶ ἡθικὴ κατάστασις τῶν κατοίκων αὐτῆς.—Παραγωγή, ἐμπορία καὶ ναυτιλία.—Ποικιλία ἄλλας λεπτομερείαι περὶ τοῦ βίου τῶν νησιωτῶν.

(Ἰδὲ καὶ προηγούμενον φύλλον).

Ἀντ' τοῦ κεντρικοῦ τμήματος τῶν καμποχώρων δῆλον ὅτι, θὰ περιγραφώμεν νῦν τὸ νότιον ὑπερπῆδυντες τὴν τάξιν τῆς ἀναρχίας, διότι περὶ τοῦ κεντρικοῦ περιλαμβάνοντος τὴν πόλιν τῆς Χίου ἀνυπόστατοι ἀσχυροὶ ἔχουσιν.

Τὸ νότιον τμήμα περιλαμβάνει πάντα τὰ κασιχώρια καλούμενα, διότι τὸ κύριον αὐτῶν προϊόν εἶναι ἡ περιλάλητος **μαστίχη**, καὶ εἰς εἰκοσι καὶ ἑν σμάτα. Εἰς προγενέστερους χρόνους τὰ χωρία ταῦτα νομήματα ὄντα τῆς βασιλευμένης (Βασιλῆς Σουλτᾶν) ἀπέλασαν μεγάλας προστασίας καὶ σπουδαίων προνομίων, ἀτινα σὺν τῷ χρόνῳ καταργήθησαν. Μεταξὺ τῶν προνομίων τούτων κατελέγετο καὶ τὸ ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων ἦσαν ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τοῦ Μουσαλίου τῆς πόλεως καὶ οὐδεμίαν ἄλλην ἀρχὴν ἀνεγνώριζον ἐκτὸς τῆς τοῦ ἰδιοῦ αὐτῶν Ἀγᾶ. Ὁ ἀγὰς οὗτος ἦτο ὁ ἐκτελεστὴς τῶν ἀπὸ τῆς μαστίχης δημοσίων προσόδων καθεωρημένων εἰς τὸς ἀνάγκας καὶ τὴν διαθέσιν τῆς

βασιλομήτορος. Προσέτι οἱ κασιχωρίται δὲν ὑπεβάλλοντο εἰς ἀγγρασίας, ἡδυνάντο δὲ νὰ φέρωσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των **σαρῆσιον** ἐκ λευκοῦ βαμβακεροῦ ὑφάσματος ἐπτάπηνυ τὸ μήκος κατὰ τὸ σύστημα τῶν **Γενιτάσων**!

Τὰ χωρία ταῦτα κείνται ἐπὶ λόφων κατὰ τὸ πλεῖστον, ὧν τὸ ἕδαφος εἶναι ἀργιλλώδες καὶ προσφορώτατον εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ σχοίνου, τοῦ θάμνου δῆλον ὅτι, ὅστις κεντριζόμενος κατὰ τὸ στέλεχος καὶ τοὺς χαμηλοτέρους κλάδους ἐκχύνει τὸ ῥητινώδες ἐκεῖνο ὕδρον, ὅπερ ξηραίνόμενον λαμβάνει τὴν τελικὴν μορφήν τοῦ προϊόντος τῆς **μαστίχης**, ἀλλ' ἔχουσιν ὅμως καὶ τινα τῶν κασιχωρίων καὶ γῆν ὁμαλὴν, παχεῖαν καὶ εὐφορώτατην, ὡς τὰ **Μεσὰ**, ἢ **Καλυμασὰ**, τὸ **Πυργί**.

Ἡ **μαστίχη**, κύριον προϊόν τῶν χωρίων τούτων οὐτα, εἶχεν οὐ πρὸ πολλῶν ἐτῶν καταναλῶσιν μεγάλην ἐν Ἀνατολῇ καὶ ἰδίᾳ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔνθα διὰ τὰς γυναῖκας τῶν Μωαμεθανῶν καὶ δι' αὐτῶν διὰ τὰς γυναῖκας τῆς ὅλης πρωτεύουσας ἀπετέλει τρωγάλιον ἐκ τῶν γλυκυτάτων. Ἀλλ' ἡδη ἐξέπεσεν ἡ ζήτησις τοῦ προϊόντος τούτου καὶ οἱ ἀτυχεῖς παραγωγεῖς μάλις κατορθοῦσι νὰ ἐκανοποιήσωσι τὰ ἔξοδα τῆς καλλιέργειας καὶ τῆς συγκομιδῆς, πολὺ μεγαλύτερα ὄντα τῶν ἀπαιτούμενων δι' ἕκαστον τῶν ἄλλων γεωργικῶν προϊόντων τῆς Χίου.

Ἐντεῦθεν ἡ παρακμὴ τῶν χωρίων τούτων. Ὁ πλοῦτος καὶ ἡ ἄλλη αὐτῶν ἄλλοτε εὐημερία ἐξηφανίσθησαν, ἐκ τῆς παρακμῆς δὲ ταύτης ἐπαθε καὶ ὅλη μὲν ἐν γένει ἡ νῆσος, ἰδιαίτατα δὲ ἡ πρωτεύουσα αὐτῆς πόλις, ἐν ἣ πολλὰ κερδαίνοντες οἱ κασιχωρίται ἐκτίζον οἰκίας, ἐπαύσεις, μέγαρα ἀληθῆ καὶ ἐσκόρπιζον τὸν πλοῦτον αὐτῶν ζωὴν καὶ κίνησιν δίδοντες εἰς τὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν βιοτεχνίαν. Μετὰ πικρίας νῦν ἀναμνησκονται τῶν παλαιῶν τῆς εὐτυχίας χρόνων οἱ κασιχωρίται καὶ βαθέως ἀλγοῦσιν ἐπὶ τῇ σημερινῇ αὐτῶν πενίᾳ, ἥτις θὰ ἦτο μείζων εἴη, ἂν πολλοὶ αὐτῶν ὡς γνήσιοι Χίοι καὶ ἰδίᾳ ὡς γνήσιοι Ἕλληνες, γένος κατ' ἐξοχὴν φιλαπόνητον, μὴ προσέφευγον εἰς τὴν ἐμπορίαν. Πλεῖστοι κασιχωρίται ἐγκατεστάθησαν ἐπὶ τούτῳ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀλλαχοῦ τῆς ὀθωμανικῆς αυτοκρατορίας. Ἀλλὰ σφοδρότερον εἶναι τὸ βέβημα τῶν εἰς τὴν Αἴγυπτον ἀποδηρούντων. Κατὰ τοὺς τελευταίους μάλιστα χρόνους ὁλόκληροι συναικισμοὶ ἐσχηματίσθησαν ἐκ Χίων ἐν Ἀλεξανδρίᾳ ἐν Καῖρῳ, ἐν Δαμιέττῃ καὶ ἐν ἄλλαις τῶν ἐνδοτέρων πόλεσι τῆς Αἰγύπτου.

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ οἱ Χίοι τιμῶσιν ἀληθῶς τὸ ἐλληνικὸν γένος. Ἡ πίστις τῶν συμβολαίων, ἡ ἀκρίβεια ἐν ταῖς δοσοληψίαις, ἡ χρηστότης ἐν ταῖς συναλλαγαῖς, ἡ φιλεργία, ἀρεταὶ κατ' ἐξοχὴν ἀπαραίτητοι εἰς τὴν ἐμπορίαν πρὸς εὐδοκίμωσιν, ἀνέδειξαν τοὺς Χίους τὸ ἐμπορικώτατον τῶν ἐλληνικῶν φύλων καὶ δι' αὐτῶν ἀληθῆ ἐκέρδησεν αἰγλήν τοῦ ὅλου ἐλληνικοῦ γένους ἡ ἐμπορικὴ εὐφυΐα. Αἱ ἀρεταὶ αὐταὶ ἐτελειώθησαν ἐν τῷ προσώπῳ τῶν Χίων ἐμπόρων τῆς Τεργεστής, τῆς Μασσαλίας, τῆς Λιβερούλης, τῆς Μαγγεστρίας, τοῦ Λονδίνου, τῆς Ὀδησσοῦ, τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὴν ὑπάρχοντων αὐτῶν ἐκφανσιν εὐρον ἐν τῷ περιούριῳ καὶ μοναδικῷ ἐν τῇ οἰκουμένη ἐμπορικῷ οἴκῳ τῶν ἀδελφῶν Ῥάλλη, ὅστις κατέστη, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐχομένον εὐκαρίαν νὰ εἰπωμεν, τὸ ἀγλίσματα ἅμα τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς καὶ τὸ ἐμπορικὸν αὐτῆς παιδεύτηριον.

Ἀλλὰν ἀρετὴν ὡς ἀξιοζήλευτον παράδειγμα εἰς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας παρέχοντι οἱ Χίοι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τὴν πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοιαν καὶ τὴν ἀμοιβαίαν ὑποστήριξιν. Γνωρίζοντες Ἕλληνας φύλα, παρ' οἷς τῆς μακαρίων δολοφονίας τὸ οἰκτρότατον γένημα, ὁ σῶντος, ὁλερωτάτα ἀπεργάζεται τὰ κακὰ διὰ τῆς διχνοῖας, ἐμπροσθίων πᾶσαν συμπαρίαν καὶ κατατρίβων ἐν ἀλληλομαχίᾳ πολιτιμωτάτας δυνάμεις.

Ἐκ τῶν εἰρησίων καὶ ἐνὸς χωρίου τοῦ τμήματος τούτου περιορίζομεθα νὰ ἀναφέρωμεν τὰ ἀξιοζήλευτα, οἷα εἶναι:

Ὁ **Ἅγιος Γεώργιος**, τὸ μόνον χωρίον, ἐν ᾧ δὲν παράγεται **μαστίχη**. Οἱ κάτοικοι αὐτοῦ ἀσχυροῦνται εἰς τὴν ἀσχετοσύνην. Τὸ χωρίον τοῦτο ἔχει βίον 384—386 ἐτῶν, ὡς ἠδυνήθημεν μετὰ ἀκριβείας νὰ βεβαιώσωμεν.

Θυμιά, οὐ οἱ κάτοικοι εἶναι λιθοκόμοι, σιδηρουργοὶ καὶ κτίται. Ἀλλοτε αἱ γυναῖκες αὐτῶν κατεργάζοντο τὰ ἄριστα τῆς Χίου βαμβακερὰ ὑφάσματα.

Βέσσα, κείται ἐν μέσῳ γυνίμων κοιλάδων, (ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, κατὰ παραλλαγήν τοῦ **Βήσσα** λῖδὲ Σουλτᾶν) ἀπέλασαν μεγάλας προστασίας καὶ σπουδαίων προνομίων, ἀτινα σὺν τῷ χρόνῳ καταργήθησαν. Μεταξὺ τῶν προνομίων τούτων κατελέγετο καὶ τὸ ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων ἦσαν ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τοῦ Μουσαλίου τῆς πόλεως καὶ οὐδεμίαν ἄλλην ἀρχὴν ἀνεγνώριζον ἐκτὸς τῆς τοῦ ἰδιοῦ αὐτῶν Ἀγᾶ. Ὁ ἀγὰ

100

ηδόκμησαν, ἀλλ' οὐτε καὶ συνελέγησαν, πλὴν τῶν δῆμων Φαρσάλων καὶ Τυρνάβου. Κατὰ τὸν υποβληθέντα πίνακα καθ' ὅλον τὸν νομὸν Λαοίσης παρήχθησαν ἐφέτος 1,174,594 κοιλὰς σίτου, 489,388 κοιλὰς κριθῆς, 57,036 βοῶν, 41,795 οἰσίου, 27,664 σικάλως, 5,237 ἐρεβινθίων, 20,684 κνῶμων, 1,400 φακῶν, 13,180 ἀραβοσίτου, 71,120 ὀκάδες καπνῶν, 9,250 ὄκ. σησάμου, 2,650 ὄκ. λιναροσπόρου, 9,000 ὄκ. γλυκατίσου καὶ 300 ὄκ. βάρβακος.

Η ΚΤΒΕΡΝΗΣΙΣ ἀπένευσε τὸν ἀνάτονον Ταξίαρχον τοῦ Σωτήρος εἰς τὸν τιμῶντα ἐν τῇ ἀλ-
λαδῇ τῷ ἐλληνικῷ ὄνομα καὶ τὴν ἐπιστήμην
καθηγητὴν τῆς Ἱατρικῆς ἐν Παρίσι καὶ μέλος
τῆς Ἱατρικῆς Ἀκαδημίας κ. Πανῶν.

ΟΙ ΠΗΛΟΔΡΟΜΙΚΟΙ ἄγωνες ἐν Λαοίσει οἱ ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς προχθρῆς συνεκέντρωσαν πολλὰ πλῆθος ἐξ ὅλης τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος. Ἐπὶ τῇ ἀσφαλῇ ἡ ἐπιτυχία, διότι πλείστοι ὅσοι στρατιωτικοὶ καὶ πολῖται λαμβάνουσι μέρος εἰς αὐτοὺς καὶ μέρα ἐνδείκνυται τὸ ἐνδιαφέρον πάντων διὰ τὸ ἐκπολιτιστικὸν τοῦτο ἔργον. Διότι ἡ τέλεσις παρομοίαν ἀνῶντων οὐ μόνον ἀποτελεῖ δείγμα προόδου τῆς χώρας, ἀλλὰ συντελεῖ συνάμα καὶ εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ γένους τῶν ἱππῶν.

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ Σάββατον κατὰ τὴν 5 ὥραν μ. μ. ἡ Α. Β. Τ. ὁ Διάδοχος παραλαβὼν καὶ τὸν ἱατρὸν τῶν παιδῶν αὐτοῦ ἐπέβη ἐν Κηφισῇ τοῦ αὐτοκινήτου, ὅπερ ἔφερον ἐκ Γερμανίας νεωστί, κατευθυνόμενος εἰς Δεκέλειαν. Τὸ αὐτοκίνητον ἡκολούθει εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἑμάξα, ἡς ἐπέβαι-
νεν ἡ Α. Β. Τ. ἡ πριγκίπισσα Σοφία. Ἀλλ' ἐξῶθεν τῆς Κηφισῆς κατὰ τὴν θέσιν Ἀδάμεις τὸ αὐτοκίνητον προσκορύνει μετ' ὀρμῆς κατὰ τινὰ καμπὴν τῆς ὁδοῦ ἐξέκλινε τῆς διευθυνσεως του καὶ ἐξεσφενδυνήθη μετὰ βιαιότητος εἰς κατωφύ-
ρειαν κορυμφοῦ, ὅπου τὰ ἀπεισιώτατα ἡδύναντο νὰ συμβῶσιν, ὅν μὴ ὥς ἐκ θαύματος τὸ αὐτοκί-
νητον εὗρεσκον ὡς πρόσκομμα πύκνης, ἐφ' ἧς καὶ ἐσταμάτησεν. Διότι τὸ Διάδοχος προσε-
πάθει νὰ ἐρεῖται τὸν ὡσανύτος τραυματισθέντα ἱατρὸν κ. Σάββα, ἀφοπτόμενος δὲ παρέλαβεν ἡ ἐπομένη ἑμάξα τῆς πριγκίπισσας, ἡς ἡ ταραχὴ καὶ ὁ τρόμος εἶναι ἐνύοητος, καὶ ἔφερον αὐτοὺς ἐν παροδίῳ τινὶ φυλάκῃ, ὅπου προχείρως ἐπεδέ-
θησαν τὰ τραύματα. Ἐκείθεν κατηνύθησαν εἰς Δεκέλειαν, ὅπου προσκληθῆς κατέφθασε πρῶτος ὁ ἱατρός τῆς Κηφισῆς κ. Περ. Μητσόπουλος, εἰς δὲ καὶ ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Φωκάς, οἵτινες καὶ ἐπελήφθησαν τῆς ἐπιδέσεως τῶν τραυμάτων τοῦ Διαδόχου. Αἱ βλάβαι, ὡς ὑπάρχει, εἶναι τραυμά κατὰ τὸν ἐσωτερικὸν καν-
θὸν τοῦ δεξιοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τραύμα τοῦ κα-
τωτέρου χεῖλους, ὅπερ ἀπεσπάρθη μικρὸν ἐκ τῆς κάτω σιαγόνης. Εὐτυχῶς τὰ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἀνυψώματος δημοσιευόμενα ἱατρικὰ δελτία πιστο-
ποιοῦσι τὸ ἀκίνδυνον τῶν τραυμάτων καὶ τὴν κανονικὴν ἀνὺν πυρετοῦ ἢ ἄλλων δυσχερῶν πε-
ριπλοκῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν. Ὅσαυτὸς ὡσαύτως βαλίνουσι θεραπευόμενα καὶ τὰ τραύματα τοῦ ἱα-
τροῦ κ. Σάββα.

Ἀλλ' ὡς μέτρον τοῦ κινδύνου, ὃν διέτρεξεν ὁ Διάδοχος, δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ τὰ ἐλα-
φρὰ τραύματα. Οἱ ὀφθαλμοὶ δὲ καλῶς συμπερι-
στάντων τὴν σωτηρίαν τοῦ Διαδόχου, ὁ λαὸς ἀποδίδει αὐτὴν εἰς θαῦμα. Προτιμῶμεν τὴν δευ-
τέραν ἐξήγησιν. Τὸ ἀπῆλθεν ἐκεῖνο πενθόν, τὸ ἀ-
συνειδήτως ὁδοιπόρουν κατὰ τὸν κρημνὸν, ἐξε-
πλήρωσε μίαν τῶν μυστηριωδῶν ἐκείνων βουλῶν
τοῦ ὑψίστου, αἵτινες ἀσφύρας συνήθως ἀποδει-
κνύουσι τοὺς σοφοὺς, καὶ αἵτινες διέπονσι τὰ
τοῦ κόσμου τοῦτου κατ' ἀρέσκειαν οἰκείαν παρὰ
τὴν θέλησιν καὶ κατὰ τῆς θελήσεως τῶν ἀνθρώ-
πων. Νέος εἶναι ὁ Διάδοχος τοῦ ἐλληνικοῦ θρό-
νου, ὁ μέλλων τοῦ Γένους βασιλεὺς. Τίς δύνα-
ται νὰ ἀναμετρήσῃ τὴν συμφορὰν τοῦ ἔθνους,
ὃν ἦτο ἡνγκασμένος ἀπὸ τοῦδε νὰ προσβλέψῃ
πρὸς τὴν τρίτην βασιλικὴν γενεάν; Τίς δύναται
νὰ προειπῇ τὴν σημασίαν τῆς ἀφώνου καὶ ἀ-
συνειδήτου ἀποστολῆς τοῦ πρῶτον ὀφθαλμοῦ πεν-
θόν, ὅπερ διέσωσεν ἕνα βασιλεὺς καὶ τίς νὰ προ-
ῖδῃ ἔχει τὴν δύναμιν τὰς τύχας τοῦ βασιλείου
τούτου, αἵτινες ἔσονται καὶ τύχαι ὀλοκλήρου τῆς
ἐλληνικῆς φυλῆς; Τούτων τῶν μελλόντων, τῶν
ἀορίστων, τῶν ἀδιανόστον κακῶν τὴν ἀποτρο-
πὴν συνειδὸς τὸ ἔθνος ὀλοκλήρου συγκινητικῶς
χαριστήριος τῷ Θεῷ ἐτέλεσε δοξολογίαν ἀνὰ τὸ
κράτος, ἀπερὶ ὅντιμα δὲ εἶναι τὰ τηλεγραφήμα-
τα, ἅτινα ἀπεστέλλαν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἐκ
τοῦ ἐξωτερικοῦ πρὸς τὸ διαδοχικὸν ζεύγος. Μετ'
ἐκτάκτον συγκινήσεως καὶ φόβου ἔμαθον τὴν εἴ-
δησιν ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα, τὴν μεγάλην
δ' αὐτῶν συγκίνησιν μαρτυροῦσι τὰ θερμὰ εὐχαρι-
στήρια τηλεγραφήματα, ὧν θερμότερον τὸ πρὸς
τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηναίων, πρὸς τοὺς συγγα-
τας αὐτοὺς ἐπὶ τῇ διασώσει τοῦ περιληψμένου
υἱοῦ.

Τὴν δευτέραν ἐγένετο ἐν Ἀθήναις πάνδημος
δοξολογία, τὴν αὐτὴν δ' ἡμέραν τοιαῦτα δοξολο-
γία ἐτελέσθησαν ἐν πολλαῖς τῶν πρωτευουσῶν
τοῦ νομοῦ, ἐξεκολουδοῦσι δὲ τελοῦμεναι καθ'
ὅλον τὸ κράτος.

Κατὰ τὰς πληροφορίες τῶν ἱατρῶν ὁ Διάδο-
χος θὰ δυνήθῃ νὰ καταλήγῃ τὴν κλινὴν ἐντός
πέντε ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ τοῦ βασιλέως πρὸς τὴν ὕψη-
σαν τῶν ἀνακτόρων ἀναγγέλλει, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ
βασιλεὺς θὰ φθάσῃ εἰς Ἀθήνας τὴν 10 περίπου
προσεχὺς Ὀκτωβρίου.

Ο κ. Ν. ΜΑΤΡΟΚΟΡΑΤΟΣ ἐπαγγελμα-
τοῦ τελευτήσαν τὴν ἀπόφασίν του νὰ παραι-
τηθῇ τῆς ὑψηλῆς τῶν θέσεως τοῦ ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει πρεσβευτοῦ καὶ κατέβη εἰς τὸν προ-
σεχὴ ἐκλογικὸν ἀγῶνα. Τὸ περὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς
παρατήσεώς του διάταγμα ὑπογράφεται ὑπὸ

τοῦ βασιλέως ἅμα τῇ ἐπαύρῳ Του, οὗτω δὲ θὰ
λήξῃ τὸ διπλωματικὸν στάδιον ἀνδρὸς τῶν εὐγε-
νεστάτων τῆς Ἑλλάδος, ἐν ᾧ μερίστας τῇ πατρίδι
καὶ ἀξιολογητάτας προσήνεγκεν ὑπηρεσίας, ὧν
τὴν ἀξίαν σήμερον δυνάμεθα μετ' ἀκριβείας νὰ
ἀναμετρήσωμεν διὰ τοῦ κολοσιαίου κενοῦ, ὅπερ
ἀνήκει εἰς τὴν διπλωματικὴν ὑπηρεσίαν τῆς μι-
κρᾶς καὶ ἀσθενοῦς Ἑλλάδος.

Η ΕΘΝΙΚΗ Τράπεζα ὑπέβαλε πρὸς τὸ ὑπουρ-
γεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν τὰ καταστατικὰ τῆς ἀρ-
τιστυατικῆς ἐν Πάτραις Ἑλληνικῆς Σταφιδικῆς
Ἑταιρείας, τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶναι ἡ διάδοσις
τοῦ προϊόντος εἰς Ἀμερικὴν καὶ ἀλλαχὺ τῆς ὕ-
ψηλῃ. Ὡς γνωστὸν, εἰς τὴν Ἑταιρείαν ταύτην
εἰς ἐκ τῶν μεγαλύτερων μετόχων εἶναι καὶ ἡ Ἑ-
θνικὴ Τράπεζα. Ὁ πυρὴν τοῦ μετοχικοῦ της κε-
φαλαίου ἀπαρτίζεται ἐκ 3,500 ἀγγλικῶν λίρῶν.
Ὁ ἴσχυρος τῶν Ἑσωτερικῶν ἀπέστειλεν εἰς
τὸν Βασιλεὺς τὸ Διάταγμα τῆς ἐγκρίσεως τοῦ κα-
ταστατικοῦ τούτου.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ τῶν Ἑσωτερικῶν δι' ἐγ-
γραφῶν διαταγῆς πρὸς τὸν Νομάρχην Ἀρκαδίας
παρήγγειλεν εἰς αὐτὸν, ὅπως συνενοούμενος μετὰ
τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς προβῇ εἰς τὴν ἀναστή-
λωσιν τοῦ ἀνδριάντος Γρηγορίου τοῦ Ε' ἐν Ἀλ-
μυτσίῳ.

Η ΕΝ τῷ Ἀγίῳ Ὄρει μονὴ τοῦ Βοτοπεδίου
ἀπέστειλε 500 δραχμὰς εἰς τὸ Διοικ. Συμβού-
λιον τοῦ Πανελληνίου συνδέσμου κατὰ τῆς φυ-
ματιώσεως. Εἶναι ἀξίειαι τὸ παρόδωγμα τῆς
καλῆς διαθέσεως τῶν περισσευμάτων τῆς χριστια-
νικῆς μονῆς τοῦ Ἀγίου Ὄρους διὰ σκοποὺς τοι-
ούτους.

ΚΑΤΑ τὸ λήξαν εἰκοσάμηρον τοῦ Σεπτεμ-
βρίου εἰσπραχθέντων ἀπὸ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς
δρ. 1,178,963.25 ἀνέναντι δρ. 1,271,119.60,
αἵτινες εἶχον εἰσπραχθῇ τὸ ἀντίστοιχον τοῦ πα-
ρελθόντος ἔτους. Ἐπομένως παρουσιάζεται ἐφέτος
διαφορὰ ἐπ' ἑλαττον δρ. 92,234.35.

Ο ΣΥΓΚΟΛΛΩΝ τὸ ἀριστοτέλειον τοῦ βυθοῦ
τῶν Ἀντικυθίων Γάλλος τεχνίτης κ. Ἀνδρὲ
διαβεβαίει, ὅτι μετὰ μίαν ἑβδομάδα ὡρισμένης
περατοῦνται ἡ ἐργασία τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ Ἑρμῆς πα-
ραδίδεται ἀκέραιος.

Τὸ ὑπουργεῖον ἀπεφάσισεν, ὅπως μετὰ τὴν το-
ποθέτησιν τοῦ ἀγάλματος εἰς ἰδιαιτέρων οἰθουσῶν
μετανομασθεῖσαν Ἐρμείων, ἐκτεθῇ τούτο εἰς
κοινὴν θέαν.

Ἦνα μὴ δὲ ἐγγίξωσιν αὐτὸ οἱ περιεργοὶ καὶ
πάθῃ ἐκ τούτου βλάβην τινὰ, ἐλήφθη τὸ μέτρον
νὰ περιφραχθῇ τὸ ἔργαμα διὰ κυκλίδων σιδηρῶν.

Ἡ ἐκθεσις τοῦ ἀγάλματος θὰ γείνῃ τὴν πρῶ-
την ἡμέραν μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν
πρὸς συγκολλήσιν ἐργασιῶν.

ΑΠΕΣΤΑΛΗΣΑΝ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς
Παιδείας ἀρχαιολογικὰ τινὰ ἀντικείμενα ἱκανῆς ἀ-
ξίας εὐρεθέντα κατὰ καιροὺς εἰς τοὺς παρὰ τὴν
θέσιν Ὑστατάς τῆς Κηφισῆς ἀγροὺς τοῦ κ. Ἡ-
λιοπόλου. Ὁ κ. Ἡλιοπόλος τὰς ἐν λόγῳ ἀρ-
χαϊότητας ἐδώκεν εἰς τὸ Μουσεῖον.

ΕΚ ΤΩΝ μέχρι τοῦδε συγκεντρωθέντων ἀπο-
τελεσμάτων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν
τῶν ἐνεργηθειῶν δημοπρασιῶν διὰ τὴν ἐνοικια-
σιν τοῦ φόρου τοῦ ἐλαίου τῶν ἐπαρχιῶν προκύπτει
ὅτι ἐφέτος θὰ εἰσπραχθῶσι φόροι ἐκ τοῦ προί-
οντος τούτου ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ παρελθὸν ἑ-
τος πλέον τῶν 200 χιλιάδων δραχμῶν.

Ο ΤΕΛΩΣ ἐφέτης κ. Νικόλαος Γ. Κωτσάκης
ἰδρυτὴς τοῦ ἐν Ναυπλίῳ βάρου τοῦ ἀνδριάντος
τοῦ στρατάρχου Θεοδ. Κολοκοτρώνη, ἀποφασίσας
ν' ἀνεγείρῃ ἄλλο μεγαλοπρεπὲς μνημεῖον ὑπὲρ
τῶν πεσόντων ὑπὸ τὸν Γάλλον στρατάρχην Μαυ-
ζῶνα κατὰ τὴν ἀγῶνα τοῦ 1821 Γάλλον φιλελ-
λήνων, ἀνέθηκε τὴν ἐκπόνησιν τοῦ σχεδίου εἰς
τοὺς διασήμεους καλλιτέχνας κ. κ. Πασκίλ, μέλος
τῆς ἀκαδημίας τῶν Καλῶν Τεχνῶν ἐν Παρίσι, καὶ
Δεβέρ, βραβευθέντα διὰ τὸν μέγαν τῆς
Ρώμης βραβείου, ἐπειδὴ ἐξέπλην τὸ ἐν Μελοῦμ
μνημεῖον, τὸ ὁποῖον ἰδρύθη εἰς τιμὴν τῶν πε-
σόντων Γάλλων κατὰ τὸν γαλλογερομανικὸν πό-
λεμον. Τὸ μνημεῖον, οὗτος τὰ σχέδια ἐστάλησαν
πρὸ ἡμερῶν ἐκ Παρίσι, θὰ ἔχῃ ὕψος 7 μέτρων
καὶ πλάτος ἐν τῇ βάσει 4 τετραγωνικῶν καὶ θὰ
φέρῃ ἐπὶ μίαν τῶν προσόψεων αὐτοῦ ἀνάγλυφον
συμβολίζον ἐν συμπλέγματι τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν
Γαλίαν. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου ἀνέτεθῃ εἰς τὸν
διακεκριμένον μαρμαρογλύπτῃ κ. Η. Χαλδοῦτην,
ὅστις κατεσκεύασε τὸ βῆθρον τοῦ ἀνδριάντος τοῦ
Κολοκοτρώνη καὶ ἄλλα μνημεῖα.

ΚΑΤΑ τηλεγράφημα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς
Παιδείας τοῦ ἐπιστατοῦτος τῆς ἀναστηλώσεως
τοῦ Λέοντος τῆς Χαϊρωνείας ἐφόρον τῶν ἀρχαιο-
τήτων κ. Γ. Σωτηριάδου οὗτος ἀνεκάλυψε τὸν
τάφον τῶν κατὰ τὴν περιόχον μάχην πεσόντων
Μακεδόνων. Ὁ τύμβος, ὃν ἀνασκαπτεῖ ὁ κ. Σω-
τηριάδης, δὲν εἶναι μὲν ὑψηλός, ἀλλ' ἐνδύτης
καίμενος ἀκριβῶς κατὰ τὸ ἄκρον τῆς δεξιᾶς πτε-
ρυγῆς τῆς ἐλληνικῆς παρατάξεως, στριζομένης
εἰς τὸν Κηφισόν.

ΠΡΟΧΘΕΣ Τετάρτην ἤρσαν ἐν Λαοίσει οἱ
ἱππικοὶ καὶ ἀθλητικοὶ ἄγωνες οἱ ὁργανωθέντες
ἐπὶ τῇ ἐπιτελῇ ἐμπορικῇ πανηγύρει τῆς πόλεως
ταύτης ἐν μέσῳ μεγάλῃς συρροῆς κόσμου πάντο-
θεν τῆς Θεσσαλίας προσελθόντες καὶ ἐκ τῶν πα-
ραμεθορίων τῆς Μακεδονίας χωρίων. Ποῖαν ση-
μασίαν ἔχουσιν οἱ ἄγωνες οὗτοι ἐν Ἀλσίῳ τε-
λοῦμενοι διὰ τοὺς ἀπὸ δουλείας ἰδίᾳ εὐρισκομέ-
νους πέραν τῆς μεθορίου ἀδελφότητος ἡμῶν ἐξηγή-
σαμεν ἐπαυκλήμενος. Περὶ τῆς ἐμπορικῆς πα-

νηγύρεως τὰ ἐν Λαοίσει τηλεγραφήματα παριστάσιν
αὐτὴν ὡς ἐπιτυχόσαν, διότι πολλὸς προσήλθε
κόσμος καὶ ζωηρὰ ἐγένετο ἐμπορικὰ συναλ-
λαγὰ.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΤΟΥ «ΑΓΩΝΟΣ»

Γνωρίζομεν τοῖς ἀξιότιμοις ἐν Βουκουρε-
στίῳ καὶ Τούρνῳ Σεβερίνῳ συνδρομηταῖς ἡμῶν
ὅτι θὰ διακόψωμεν τὴν εἰς αὐτοὺς ἀποστολὴν
τοῦ φύλλου, ἂν μὴ σπεύσωσι νὰ καταβάλω-
σι τὰ καθυστερούμενα ἐντὶς τοῦ ἱσταμένου
καὶ ἐπιόντος μηνὸς Ὀκτωβρίου. Τὸ αὐτὸ θὰ
πράξωμεν καὶ διὰ τοὺς ἐν Λαμῇ καὶ Ὑπάτῃ,
διότι ἐκ τῶν πόλεων τούτων οἱ ἀντιπρόσωποι
ἡμῶν οὐδενὸς ἀπὸ πολλοῦ ἀπέστειλαν ἡμῖν
χρήματα. Πάντες δὲ οἱ ἄλλοι ἀπανταχοῦ συν-
δρομηταῖς τοῦ «Ἀγῶνος» παρακαλοῦνται νὰ
σπεύσωσιν εἰς τὴν καταβολὴν τῆς μικρᾶς τῶν
ὀφειλῆς, διότι ἀρκετοὶ πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν
οἱ καταβαλλόμενοι πρὸς σύνταξιν τοῦ φύλλου
τούτου κόποι, ὥστε νὰ μὴ ἐπιβαρυνώμεθα καὶ
δι' οἰκονομικῶν ὑποχρεώσεων ὑπερτέρων τῶν
δυνάμεων ἡμῶν.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ὑπομνήσκει τοῖς ἐξ ἀπλῶν ἐνυποθήκων
δανείων καὶ χρεωλυτικῶν τοιούτων ὀφειλέταις
αὐτῆς παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ
τοῖς ὑποκαταστήματι, ὅτι ἡ πρώτη Ὀκτω-
βρίου εἶνε ἡ πρὸς πληρωμὴν τῶν τόκων καὶ
χρεωλυτικῶν δόσεων τῶν τοιούτων δανείων
ὠρισμένη ἡμέρα.

Ἡ δημοσίευσίς γενήσεται διὰ τῶν ἐφημερί-
δων, ὅσαι θέλουσι λάβεи ρητὴν τῆς Τραπεζῆς
ἐγγραφῶν ἐντολῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1902.

(Ἐκ τοῦ δικαστικοῦ τμήματος τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς)

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ

ὅτι κατετέθη παρ' αὐτῇ τὸ ἀπαιτούμενον πο-
σὸν πρὸς πληρωμὴν τοῦ τοκομεριδίου λήξεως
1 Ὀκτωβρίου 1902 (ἐ. ν.) τῶν ἐξῆς ἐθνικῶν
δανείων.

α) Ἰαν 1889 (Παγίου) 4 τοῖς 0/0 πρὸς

φράγκ. χρυσᾶ 3,20

β) » 1893 (Fundings) 5 τοῖς 0/0 πρὸς

φράγκ. χρυσᾶ 2,50

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Σεβρίου 1902.

(Ἐκ τοῦ γραφείου)

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ, ὅτι

κατὰ σημερινὴν ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ αὐ-
τῆς Συμβουλίου, ὁ τόκος τῶν προεξοφλήσεων
ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ τῶν ἐπὶ ἐνεχύρῳ
ἀπλῶν καὶ εἰς ἀνοικτὸν λ)σμὸν δανείων ἡυξήθη
κατὰ 1)2 τοῖς 0/0 ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ.
παρὰ τε τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς
ὑποκαταστήματι αὐτῆς.

Ἀθῆναι, 23 Σεπτεμβρίου 1902.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἑταιρικὴ κεφάλ. δλοσχερῶς καταβεβλημένη δρ. 10.
000.000. Ἀποθεματικὸν δρ. 4,663,872.
Ὁμολογία φρ. χρ. 2,500,000 πρὸς 5 % ἐξοφλητέα,
τῷ 1904.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ὑποκαταστήματα: Ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις,
Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμῳ, Ἀλεξανδρείᾳ, Χα-
νιώσι καὶ Ἡρακλείῳ (Κρήτης).

Προεξοφλήσεις, Εἰσπράξεις γραμματίων.
Προκαταβολαὶ ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπο-
ρευμάτων, Τρεχοῦμενοι ἡγγυημένοι λ)σμοί,
Ἐκδόσεις ἐπιταγῶν ἐπὶ ἀπάσας τὰς ἀγορὰς
ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, Ἀγοραπωλη-
σίαι ἐπιταγῶν, χρυσοῦ, ξένων τραπεζικῶν
γραμματίων.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται χρεώ-
γραφα πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιω-
μάτων, ἐνοικιάζει χρηματοκιβώτια εἰς ἰδιώ-
τας. Δέχεται καταθέσεις χρημάτων πληρώ-
νουςα τόκον:

3% εἰς πρώτων ζήτησιν

3 1/2 % διὰ καταθέσεις ἐξ ἡμῶν

4% » » ἐνδὸς ἔτους

5% » » δύο ἔτων καὶ ἐπέκεινα

Διὰ τὰς εἰς χρυσὸν καταθέσεις πληρώνει

τὸν αὐτὸν τόκον, ἀποδίδωσι δ' αὐτὰς αὐ-
τουσίους.

Διὰ τὰς εἰς τὸ Ταμειευτήριον τῆς λει-
τουργοῦν καθ' ἐκάστην καταθέσεις ὡς καὶ
τὰς χάριν ἀγαθοεργῶν σκοπῶν πληρώνει
τόκον 4%.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἀναδέχεται τὴν
ἐκτέλεσιν πάσης τραπεζικῆς καὶ ἐμπορικῆς
ἐπιχειρήσεως ὑπὸ συμφερωτάτους ὁρους.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ

Δεκαπενθήμερον Εἰκογραφημένον Περιοδικόν.

Διευθυντὴς καὶ Ἰδιοκτήτης

KIMON MIKHAILIDHS

Συνδρομαὶ προπληρωταί:

Ἑσωτερικὸν ἔτησίον δρ. 25 Ἑσωτερικὸν ἔτησίον φρ. 25

ἑξάμηνος » 13 ἑξάμηνος » 13

Ἀθῆναι 18 ὁδὸς Φιλελλήνων.

Η

ΥΠΟ ΠΡΟΣΤΑΤΗ ΤΗ: Α. Β. Υ. ΤΩ ΔΙΑΔΟΧΩ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΣΧΟΛΗ

ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ